

ния дворъ Св. Никола. Той е билъ канониръ и погребанъ въ този дворъ, до гроба на Х. Димитъръ, дъто и до днес личи голѣмъ, дървенъ кръстъ. Раненъ е билъ и другъ войникъ, а сѫщо и двама българи. Това било на 10-и януарий, защото, както ще се види, разните родове войски пристигнали въ Сливенъ едно слѣдъ друго.

Слѣдните редове отъ лѣтописа на Х. Киро отбѣлѣзватъ по-важните събития въ промежутъка между 4-и и 10 януарий (1878 г.):

„5 януарий 1878 г. пристигнаха нашите герои, именно Панайотъ Хитовъ съ 6 дружини, които сѫ отправиха въ митрополията при стареца Дѣдо Серафимъ. На 6 януарий пристигна войводата Дѣдо Желю съ нѣколко момчета. На 8 януарий, въ недѣля, пристигна руската пѣхотна войска, 26-а дивизия.¹⁾

Турските войски очистватъ града още прѣди пристигането на русите въ него и се запрѣтватъ къмъ Одринъ и Цариградъ. По пътя тѣ съси пали сума села между Сливенъ и Бургашкия заливъ. Това станало на 4 и 5 януарий (ср. в-ка Levant Herald отъ 17 January 1878 г.)

(По руски източници, успѣхътъ на руската кампания билъ рѣшенъ още съ плѣняването на армията на Вейсель-паша. Генералъ Делингсхаузенъ, прѣди да влѣзне въ Сливенъ, билъ на демонстрация срѣщу Вейсель къмъ селата Ахмедли и Твърдица. Русите влизатъ въ Одринъ четири дена слѣдъ първото си идване въ Сливенъ (4-и януари). Генералитетъ Гурко, Радецки и главнокомандуващиятъ били тамъ на 14-и сѫщия мѣсецъ, а вече на 19-и се подписва примирието, мѣсецъ слѣдъ което се сключва и прочутия Сань-Стефански договоръ).

За да завършимъ този параграфъ трѣбва да споменемъ и заслугите на тия българи, които съ оръжие въ ръка влѣзоха въ бойните редове на русите срѣчу турците. Въпростъ е за опълченците, които създадоха епопея отъ послѣдните усилия на народа ни да снеме тежкото иго и извоява днешната свобода. Опълченето е важно за насъ още и за това, че то даде истинските основи на днешната ни армия. Приносътъ на сливенци въ тая посока е сравнително най-голѣмъ. Още при първия слухъ за обявяването на освободителната война множество сливенци се записватъ подъ руските знамена въ Кишеневъ и Плоещъ.²⁾

¹⁾ По думите на английския воененъ кореспондентъ на Daily News, на 8-и януарий 1878 г. въ Сливенъ е имало 12 баталиона руси отъ 24-а дивизия. Виж The war correspondence of the Daily News, p. 378.

Сливенци посрѣдниали Делингсхаузенъ най-тържествено при Харманитѣ. Именно тамъ Добри Чинтуловъ е държалъ привѣтствената рѣч. Делингсхаузенъ е квартирувалъ въ дома на Захария Жечковъ.

²⁾ На 8-и май, значи два дена слѣдъ освещаването на Самарското знаме въ Плоещъ, подарено на сформираниятъ тамъ български